

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 143/07
14.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", čiji je punomoćnik advokat AB, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd broj 7311-366/2007 od 19.09.2007. godine, u predmetu prinudne naplate, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv Poreske uprave - Filijale CC broj 433-20-12/06 od 14.04.2006. godine, a u stavu drugom osporenog rešenja navedeno da se istim zamenjuje rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd 02-4331-161/06 od 21.11.2006. godine. Prvostepenim rešenjem Poreske uprave - Filijala CC od 14.04.2006. godine određena je prinudna naplata tužiocu novčane kazne za prekršaj u iznosu od 80.000,00 dinara, na ime jednokratne takse 5% za prinudnu naplatu u iznosu od 4.000,00 dinara, kao i troškove prekršajnog postupka u iznosu od 500,00 dinara.

U tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da isto nije pravosnažno, a da drugostepeni organ u obrazloženju rešenja ne navodi da li je odgovorno lice BB, drugookrivljeni, primio rešenje o prekršaju na koje je mogao izjaviti žalbu. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja koje je doneto na osnovu člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, i kojim je zamenjeno ranije rešenje pod istim brojem od 21.11.2006. godine, a na koje je tužilac proširio tužbu, otklonjeni su formalno pravni nedostaci u vezi ovlašćenja lica za donošenje i potpis rešenja, a žalba tužioca odbijena kao neosnovana. Donoseći ovakvu odluku tuženi organ u obrazloženju navodi da je prvostepeni organ rešenjem na osnovu člana 77. i 83. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji tužiocu, kao pravnom licu odredio prinudnu naplatu dospele obaveze novčane kazne za prekršaj, troškova prekršajnog postupka i troškova prinudne naplate, a po zahtevu Gradskog sudije za prekršaje grada Beograda 92 UP. 126019/05, u smislu člana 313. Zakona o prekršajima. Ceneći navode žalbe drugostepeni organ je našao da je prvostepeni organ pravilno postupio donoseći ožalbeno rešenje obzirom da je nesporno da je u konkretnom slučaju žalilac, ovde tužilac obavezan za plaćanje novčane kazne, a po rešenju Gradskog sudije za prekršaje u Beogradu UP 92 Up. 126019/05 od 25.08.2005. godine, koje sadrži klauzulu pravosnažnosti i iz kojeg proizilazi da je rešenje pravosnažno dana 07.10.2005. godine, kao i da je izvršno 23.10.2005. godine i da je prvostepeno rešenje doneto u smislu odredbi člana 4. i 313. Zakona o prekršajima.

Pravilno je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije postupio drugostepeni - tuženi organ, kada je žalbu tužioca odbio kao neosnovanu, ocenjujući da je prvostepeno rešenje doneto u skladu sa navedenim važećim zakonskim odredbama na koje se prvostepeni organ u rešenju pozvao i da je rešenje Gradskog sudije za prekršaje na osnovu koga je određena prinudna naplata izrečene novčane kazne i troškova postupka pravnom licu uredno u smislu člana 173. stav 2. Zakona o prekršajima uručeno pravnom licu i postalo pravosnažno dana 07.10.2005. godine a izvršno 23.10.2005. godine i da je stoga neosnovan navod tužbe da prvostepeno rešenje nije primilo odgovorno lice u preduzeću te da isto nije pravosnažno jer u konkretnom slučaju prinudno izvršenje se ne sprovodi protiv odgovornog lica, već protiv pravnog lica u odnosu na koje je prvostepeno rešenje postalo pravosnažno.

Iz napred iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), imajući u vidu da osporenim rešenjem nije povređen zakona na štetu tužioca, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 14.02.2008. godine, U. 143/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS